

Lovforslaget, saaledes ændret, *samt dets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 235).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Ærede Medlemmer vil erindre det Lovforslags Historie, som jeg nu skal have den Ære at forelægge for dette høje Ting, Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. Lovforslaget blev oprindelig fremsat i Henhold til en Bestemmelse i den paagældende Lovs § 18, hvorefter Spørgsmaalet om Maksimaldagpengenes Størrelse skulde optages til Revision inden en bestemt Frist. Forhandlingerne om Forslaget her i dette høje Ting i forrige Rigsdagssamling førte til, at der blev stillet og ogsaa vedtaget en Række Ændringsforslag, men paa Grund af det sene Tidspunkt naaede Lovforslaget ikke at blive færdigbehandlet i det høje Landsting. Det er derfor paa ny i indeværende Rigsdagssamling blevet fremsat for Landstinget, i alt væsentligt i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget af det høje Folketing i forrige Rigsdagssamling. Under Forhandlingerne i det af Landstinget nedsatte Udvalg kom man imidlertid ind paa en dybere gaaende Behandling af den gældende Lov, en Behandling, som har ført til, at Lovforslaget paa en Række Punkter nu indfører ret dybtgaaende Ændringer i Bestemmelserne i Loven af 1921. Det er gennem en Række i øvrigt ret brydsomme Forhandlinger i Landstinget lykkedes at naa til en Udformning, som har fundet Tilslutning fra alle Partiers Side. Jeg skal nu ganske kort gøre Rede for de Hovedpunkter, paa

hvilke Lovforslaget afviger fra den gældende Lov.

Medens der efter den nugældende Lov findes et Arbejdsløshedskortsystem, ogsaa for den ordinære Understøttelses Vedkommende, og Arbejdsgivernes Pligt derfor er paakaldt ved Kontrollen med denne Understøttelse, bestemmer Lovforslaget, at Kontrollen med den vedtægtsmæssige Understøttelse fremtidig alene kommer til at ligge hos Arbejdsløshedskasserne. Man imødekommer dermed et Ønske, som meget stærkt har været til Stede indenfor Kasserne Ledelse, og som ogsaa med stor Styrke har været fremført her i dette Ting. Bestemmelsen herom findes i Lovforslagets § 3. Naar man har kunnet imødekomme dette Ønske, skyldes det, at man ved Lovforslagets § 6 har ændret Reglerne for Stats- og Kommunitilskud til Arbejdsløshedskasserne saaledes, at Staten fremtidig kun yder et Tilskud af 35 pCt. af Medlemsbidraget mod hidtil 50 pCt., og at Kommunen fremtidig yder 30 pCt. mod hidtil 33 pCt. Herved vil Medlemmernes Bidrag stige fra 54 pCt. til 62 pCt. af Kasserne samlede Indtægter. Idet Medlemmernes Bidrag saaledes i ikke væsentlig Grad øges, og deres Interesse i en fuldt ud forsvarlig Administration af Kasserne derigennem i betydelig Grad forstærkes, har jeg ment at kunne tiltræde Bestemmelsen om at overdrage den fremtidige Kontrol til Kasserne alene, naturligvis saaledes, at de Regler, efter hvilke Kontrollen skal øves, godkendes, og at der — hvad der ogsaa er i Overensstemmelse med den gældende Lov — til enhver Tid gives Adgang for Arbejdsløshedsdirektoratet til at kontrolere, at de fastsatte Bestemmelser virkelig overholdes. Jeg haaber med disse Ændringer at have bidraget til, at der fremtidig bliver Ro om dette Spørgsmaal, og ogsaa bidraget til en fremtidig Gennemførelse af en fuldt forsvarlig Kontrol indenfor Kasserne med Tildelingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Under Hensyn hertil har man da i Landstinget ment at kunne give en videregaaende Adgang for Kasserne til at yde Understøttelse under nedsat Arbejdstid. Bestemmelsen herom findes i Lovforslagets § 8. Endvidere udvides i § 7 Mulighederne for Kasserne til at yde vedtægts-